

раскошный Богатъ и на сиромаха Лазара: то е Лазарь подерхъ смиртътъ си почиваще си въ Аврамово то лино, а Богатыи са мѫчаще въ пламенижъ Геенжъ. Послѣ рече на ученици тѣ си, какъ съблазни ще ставатъ вѣнаги; но горѣко на съблазнителъ тѣ! Заповѣдва да простираватъ грѣшницаи тѣ, количемъ са покайватъ: приставлава сила тѣ на вѣра та. И на край съвѣтъва ги съ причтъ тѣ на покорный слуга: И като исполнатъ всичките твѣа, които имъ сѫ заповѣданіи, да не дѣматъ, чи направихъ нѣщо си повѣче, но пакъ да дѣматъ, чи само должностъ тѣ си сѫ исполнили. —

§с 49. Іисѹсъ исѹѣрлва 10 прокажени, и приставлава снажъ тѣ на молитвѣ тѣ.

Пакъ на сѫщій Іерусалимскій путь, като заминѣваше Іисѹса край Самарія и Галилея додѣто влизаше въ едно село, сѫздрави десетъ прокажени: и отъ тѣхъ деватима та не сѫ върнали вски при Іисѹса, но само едина, които вѣши и той Самарянинъ, върнаса и мѣ благодари. — Като попытали Фарисеи тѣ Іисѹса: кога иди Божіе то царство? на Фарисеи тѣ отвѣтѣваша, чи е въ тѣхъ, а на апостолы тѣ сидѣма: да виниматъ, да са пазатъ отъ лѣжливи тѣ оучители. И какъ ѿ дейджа злоби тѣ взаеднождь както въ Носеви тѣ и въ Лестови тѣ дни; и да помната, дѣма, Летовъ тѣженжъ. — И за да ги стари да не са съмѣраватъ отъ молитвѣ тѣ, като са молатъ на Бога, казва имъ причтъ тѣ на една вдовица, като принѣдила сѫ неостѣжно то си, моленїе неправедни и небогобоязливъ сѫдникъ да ижъ суправде. А на едни, които са хвалихъ и са голѣмѣхахъ, чи сѫ справедливи. и ѿкуѣравахъ дреѓи тѣ, приказа причтъ тѣ на Фарисея и на Мѣтара.

§. 50. Іисѹсъ доказва съ дѣлата си, чи е едно съ отца си.

Въ зимѣ тѣ ставаше празника на освѧщенїе то на храма, зато отиде и Іисѹсъ въ Іерусалимъ, за да празнува: